

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ sáu, ngày 28/7/2023

**NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”
“PHẦN II - CHƯƠNG IX – BA MƯƠI BẢY PHẦN TRỢ ĐẠO” (BÀI
MỘT)**

Ba mươi bảy phẩm trợ đạo là Phật pháp căn bản là tổng nguyên tắc, tổng cương lĩnh nói chung cho người học Phật. Ba mươi bảy phần trợ đạo phân thành gồm bảy khóa mục: Tứ niệm xứ, Tứ chánh cần, Tứ như ý túc, Ngũ Căn, Ngũ lực, Thất giác chi, Bát chánh đạo. Hòa Thượng ít khi nhắc đến ba mươi bảy phần trợ đạo cho người tu Tịnh Độ, vì người tu Tịnh độ chỉ cần niệm câu A Di Đà Phật đã gom nhiếp tâm mình.

Trong ba mươi bảy phần trợ đạo Hòa Thượng thường nhắc tới “Tứ niệm xứ”, pháp “Tứ niệm xứ” giúp chúng ta phá ngã chấp, phá chấp trước trong tâm mình. Chính mình là “ngã”, chính mình là nguyên nhân của mọi nguồn ác, nguồn thiện. Tất cả thiện pháp đều khởi nguồn nơi “ta” của mình. Trong vòng sanh tử luôn tiếp nối, bỏ thân này thì theo nghiệp lực tiếp tục đi thọ sanh thân khác, có thể là thân ngã quý, địa ngục, súc sanh, không ai đảm bảo thân kế tiếp được làm người. Muốn đời sau có thân người chúng ta quán chiếu phải giữ năm giới tròn đầy gồm: không sát sanh, không nói dối, không tà dâm, không trộm cắp, không vọng ngữ và ba nghiệp thân khẩu ý phải đoạn chính.

Nhà Phật nói sự vô thường, nói về quán thân để chúng ta hiểu biết có thái độ chuẩn xác về nhân sinh, để không quá đỗi đỗi tốt với thân vô thường mà quên đi cái thật là tâm thanh tịnh. Xã hội ngày nay con người ham hưởng thụ, dẫn dắt con cái ưa thích hưởng thụ, nuông chiều không dạy dỗ nên thế giới nhân sinh quan bị đảo lộn.

“*Người tốt do dạy mà ra*” khi con trẻ ở môi trường giáo dục gia đình thường có nhiều tập khí, tính xấu hiển lộ.

Người xưa nói: “*Thương con phải cho roi cho vọt, ghét con phải cho ngọt cho bùi*”. Yêu thương con không đúng cách chính là ngược đãi con.

Hòa Thượng nói: “***Phải tận tâm tận lực vì chúng sanh mà lo nghĩ, vì người khác mà lo nghĩ thì có phước phần của mình trong đó***”. Ngày nay chúng ta cứ mãi lo nghĩ đến cái của bản thân theo đúng mong muốn cường cầu nếu không đạt được thì sanh tâm phiền não, khổ đau.

Chúng ta học những điều Phật dạy để phá chấp trước kiên cố của chính bản thân. Phá chấp trước vào tất cả những thứ của “ta”. Chúng ta phải có trí tuệ để nhìn thấu tất cả những cái gì thuộc về “ta” đều là giả không thật.

Phật nói ra nguyên lý, nguyên tắc của vũ trụ nhân sinh để chúng ta thấu hiểu rằng: *“Mọi việc trên thế gian đủ duyên sẽ hợp, hết duyên thì tan rã”*.

“Tứ niệm xứ” là một trong bảy phần của bát chánh đạo với nguyên lý: Quán thân bất tịnh tức là quán sát thân thể là bất tịnh không nên chấp trước, cưỡng cầu vun đắp cho thân bất tịnh. Chúng ta thường ngộ nhận cái giả thành thật nên dẫn đến hành động sai, đó là tạo nghiệp, tạo nghiệp thì đi thọ báo đọa lạc.

Giáo dục của Phật đều giúp chúng sanh *“nhận thật không nhận giả”*.

“Tứ niệm xứ” dạy “tâm chúng sanh bất tịnh”, vì vô minh nên tâm chúng sanh chìm đắm trong danh vọng lợi dưỡng, tự tư tự lợi, hưởng thụ năm giục sáu trần tham, sân, si, mạn. Phật dạy niềm vui nhất thời ở thế gian là giả không phải là niềm vui chân thật. Niềm vui chân thật từ nội tâm thanh tịnh chính là lợi ích Phật pháp mang lại.

“Tứ niệm xứ” dạy “quán tâm vô thường”, tâm chúng sanh chuyển biến rất nhanh, trong một giây móng tay có 32 triệu ý niệm khởi phát.

Tứ niệm xứ dạy thân tâm của chúng sanh vô thường để biết được sống trên cuộc đời này phải làm việc có lợi ích cho tất cả chúng sanh.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta sinh ra thân người trên thế gian này sống được thời gian ngắn ngủi. Tuổi thọ được 100 năm chỉ trong một sát na. Vậy nên phải nắm rõ nguyên lý mình từ đâu đến và mình sẽ đi về đâu”*

Hòa Thượng nói: *“Khi hơi ấm còn trong ta, khi linh hồn còn ở trong thân xác tứ đại thì mau mau mà làm việc tốt. Một khi hơi ấm không còn trong ta, linh hồn không ở trong thân xác tứ đại thì chúng ta không có cơ hội làm việc tốt cho chúng sanh”*.

Hòa Thượng nói: *“Tứ niệm xứ dạy về quán thân, quán thọ, quán tâm. Tất cả những phép quán này đều thuộc về ngã tướng như ở Trên Kinh Kim Cang dạy phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng”*.

Chúng ta phải nhìn thấu thân này là giả để buông xả những thói quen, tập khí xấu. Chúng ta làm việc thiện với tâm thanh tịnh, không nhìn thấy việc mình làm là đang tu đại công đức, công đức là tấm vé bảo đảm giải thoát sinh tử.

Hòa thượng nói: *“Lần này chúng ta đến thế gian chỉ có một có trách nhiệm, một bổn phận, một nghĩa vụ quan trọng là đem Phật Pháp, đem chuẩn mực của*

Thánh Hiền đến tất cả mọi người. Đó là ước nguyện, phát nguyện, phải có nguyện lực mới thật làm”.

Mọi việc trong cuộc sống phải thật sự thấu hiểu tường tận thì mới thật làm với tâm hi sinh phụng hiến vì mục đích lợi ích cho chúng sanh không vì tư lợi cho chính mình.

Chúng ta học rất nhiều giáo dục của Phật phải nắm được ý nghĩa cao cả nhất của người học Phật là phải làm Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!